

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.503 van 15 oktober 2002
in de zaak A. 110.425/XII-3538.**

In zake : de BVBA BRABANTSE HORECACENTRALE,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Aerts,
kantoor houdende te Gent,
Coupure 5

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij het ministerie van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Brabantse Horecacentrale op 18 september 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 11 juli 2001 van de kansspelcommissie om haar geen vergunning klasse B uit te reiken voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II op het adres Zeelstraat 1 te Leuven;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Aerts, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat M. Ryelandt, die loco advocaat M. Van Elslander verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een speelautomatenhal exploiteert te Leuven, Zeelstraat 1; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspel-inrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een door de kansspelcommissie uit te reiken voorafgaande schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat de gemeenteraad van Leuven op 23 april 2001 weigert met betrekking tot de inrichting van verzoekster een convenant te sluiten; dat om die reden de kansspelcommissie weigert verzoekster een vergunning klasse B uit te reiken;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster drie middelen aanvoert; dat zij in een eerste middel wezenlijk doet gelden dat de bestreden beslissing steunt op de onwettige weigering tot het afsluiten van een convenant, waartegen een aparte vordering tot schorsing is ingediend met vier

middelen, en dat de kansspelcommissie de weigeringsbeslissing nauwkeuriger moest onderzoeken;

Overwegende dat, gelet op artikel 36, 5, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, de kansspelcommissie slechts een vergunning klasse B kan uitreiken wanneer de aanvrager het convenant kan voorleggen dat werd gesloten tussen de kansspelinrichting klasse II en de gemeente; dat verzoekster geen dergelijk convenant kon bijbrengen; dat de vordering tot schorsing van de weigering van het convenant is verworpen bij arrest nr. 105.039 van 22 maart 2002; dat het arrest de vier aangevoerde middelen niet ernstig bevindt; dat het middel dienvolgens niet ernstig is;

Overwegende dat in een tweede middel in essentie wordt uiteengezet dat de weigering van een convenant neerkomt op een bindend advies van de gemeente of inhoudt dat de beslissingsbevoegdheid over de aanvraag tot vergunning klasse B feitelijk bij de gemeente berust, dat daarentegen volgens de wet van 7 mei 1999 de kansspelcommissie en niet de gemeente de vergunning verleent of weigert, dat de kansspelcommissie heeft nagelaten de voorwaarden van artikel 36 van de wet van 7 mei 1999 te onderzoeken;

Overwegende dat de wet van 7 mei 1999 inderdaad aan de kansspelcommissie heeft opgedragen al dan niet de vergunning klasse B, voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II, te verlenen en om met het oog daarop na te gaan of de aanvrager voldoet aan de door de wet gestelde voorwaarden; dat de wet met betrekking tot het verlenen van een vergunning klasse B echter ook de gemeenten bevoegd heeft gemaakt, in het derde lid van het artikel 34, dat luidt als volgt :

“De uitbating van een kansspelinrichting klasse II moet geschieden krachtens een convenant dat voorafgaandelijk wordt gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater. De beslissing om een dergelijk convenant te sluiten, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de gemeente. Het convenant bepaalt waar de kansspelinrichting wordt gevestigd alsook de nadere voorwaarden, de openings- en sluitingsuren, alsook de openings- en

sluitingsdagen van de kansspelinrichtingen klasse II en wie het gemeentelijk toezicht waarneemt”;

Overwegende dat op het eerste gezicht die bepaling de gemeente niet verplicht met elke aanvrager een convenant te sluiten, maar haar tevens toelaat de sluiting van een convenant te weigeren; dat de vaststelling dat ingeval de gemeente weigert een convenant te sluiten de aanvrager dan, gelet op artikel 36, 5, van de wet van 7 mei 1999, niet kan voldoen aan een van de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning klasse B, daar geen afbreuk aan lijkt te doen;

Overwegende dat op het eerste gezicht de bestreden weigering voldoende verantwoord wordt door het niet kunnen voorleggen door verzoekster van een convenant met de gemeente; dat in dit licht de kansspelcommissie terecht kon menen dat het “onderzoek van argumenten die los staan van het bestaan van dit convenant” niet nodig was en dat, meer bepaald, niet ook nog moest worden onderzocht of wel aan de andere voorwaarden van het artikel 36 van de wet van 7 mei 1999 was voldaan;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat een derde middel bekritiseert, ten eerste dat bij het nemen van de bestreden beslissing slechts vijf leden van de kansspelcommissie aanwezig waren en niet tenminste, zoals voorgeschreven door artikel 22 van de wet van 7 mei 1999, de meerderheid van haar leden, en ten tweede dat niet blijkt dat verzoeksters aanvraag is beoordeeld door de Nederlandstalige vertegenwoordigers in de kansspelcommissie;

Overwegende, aangaande het eerste onderdeel van het middel, dat luidens artikel 22, tweede lid, eerste zin, van de wet van 7 mei 1999 de kansspelcommissie slechts dan op geldige wijze beraadslaagt wanneer tenminste de meerderheid van haar leden aanwezig is; dat de bestreden beslissing is genomen door de voorzitter van de kansspelcommissie en vijf leden; dat om het besproken voorschrift toch

geschonden te achten, verzoekster ervan uitgaat dat de voorzitter niet tot de leden kan worden gerekend; dat dit vooralsnog wordt verworpen; dat het ten andere uitdrukkelijk ingaat tegen het artikel 10, § 1, van de wet van 7 mei 1999 volgens hetwelk de commissie bestaat uit elf leden, “onder wie” de magistraat die het voorzitterschap waarneemt; dat het onderdeel niet ernstig is;

Overwegende, aangaande het tweede onderdeel van het middel, dat volgens artikel 10 van de wet van 7 mei 1999 de kansspelcommissie uit elf leden bestaat: een Nederlandstalig of Franstalig magistraat-voorzitter die het bewijs van de kennis van de andere taal heeft geleverd, vijf Nederlandstalige en vijf Franstalige leden; dat het met andere woorden om een wettelijk tweetalig collectief orgaan gaat; dat vooralsnog dan ook niet wordt bijgetreden dat de commissie bij de behandeling van verzoeksters aanvraag in principe uit uitsluitend Nederlandstalige leden moest bestaan; dat ook het tweede onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd, dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijftien oktober 2002, door :

de HH. J. LUST,

F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.